

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๕ มกราคม พุทธศักราช ๒๕๔๙

น้ำใจที่มีต่อโลก

ก่อนจึงหัน

เคยพูดเสมอเรื่องภาวณา การตั้งสติสำคัญมาก จะธรรมบทใดผู้ที่เริ่มต้น หรือผู้ที่ได้หลักคือสมาธิแล้ว สติติดตลอด สติเป็นพื้นฐานสำคัญมากทีเดียว ใครขาดสติคนนั้นขาดความเพียร จำให้ตีทุกคน สติสำคัญมากทีเดียว สติติดตลอดๆ นี้กิเลสจะไม่เกิด พอแผลอสติบีบกิเลสออกแล้ว กิเลสออกตามสังขาร สังขารเป็นเครื่องมือของสมุทัยคือกิเลส มันดับสังขารออกมาให้คิด พอออกไปบีบได้ไฟคืนมาแล้ว ความยุ่งเหยิงวุ่นวายจะเกิดตลอดจากความคิดมาก เมื่อมีสติแล้วมันจะไม่ออก

เพราะฉะนั้นจึงกล่าวพูดได้ว่า กิเลสจะหนาขนาดไหนก็ตาม ถ้าสติมีอยู่แล้ว แข็งแกร่งแล้วจะออกไม่ได้ วาจันเลย ที่มันออกได้ก็คือไม่มีสติ หรือกำลังสติยังไม่มี ตั้งพัวล้อมผล็อยๆ ถ้าตั้งพัวล้อมผล็อยต้องหาวิธีการ สำหรับพระโดยเฉพาะ เราเองแล้วต้องผ่อนทางอาหารหรืออดอาหาร เมื่อกำลังของร่างกายลดลงแล้วสติค่อยดีขึ้นๆ อันนี้แล้วแต่จริตนิสัยของใคร แต่ส่วนมากจะไม่พันอาหารไปได้ เป็นข้าศึกต่อสตินะ

คือสตินี้ พออาหารเต็มที่แล้วสติลอยเลย ตัดอาหารลงไป ผ่อนอาหารลงไป สติค่อยดีขึ้นๆ ผ่อนอาหารลงไปสติค่อยดีขึ้น ถ้าอดอาหารนี้ชั้ตปั้งเลย เป็นอย่างนั้นละ เราพูดให้ชัดเจนให้เป็นแบบเป็นฉบับท่านทั้งหลาย เราจึงทรมานมากทีเดียวสำหรับนิสัยของเราเป็นนิสัยวาสนาหยาบ ท้องเสียมาตั้งแต่พรรษา ๑๐ ออกปฏิบัติพรรษา ๗ เริ่มแต่พรรษา ๗ อดอาหารผ่อนอาหารเห็นว่าได้กำลังดีเลยเอาเรื่อย ทีนี้เตลิดเลย จนกระทั่งท้องเสียตั้งแต่พรรษา ๑๐ ฟาดกันถึงพรรษา ๑๖ แล้วหยุดอดอาหารนั้นพรรษา ๑๖ เป็น ๙ ปีแล้ว ลงเวทีพูดให้ชัดเจน ท้องก็ยังเป็นไปเรื่อยๆ เป็นมาจนกระทั่งถึงจะช่วยชาติบ้านเมือง กำลังมันจะไปเพราะท้องเสีย ท้องเสียนี้เพราะอะไร เพราะอดอาหาร เพราะเรานี้อดอาหารเป็นพื้นๆ

อาศัยอดอาหารตั้งสติ ทีนี้มันไม่คำนึงถึงความเป็นความตายของธาตุของขันธ มีแต่จะเอาให้ได้ยังไงๆ คือให้บรรลุถึงจุดหมายปลายทาง นี้ก็ชี้แจงให้ท่านผู้มุ่งมาปฏิบัติทั้งหลายทราบ ถ้าสติเลือนลอยมากๆ ให้ตัดอาหารลง ผ่อนลง ให้สังเกตตัวเอง การประพฤติปฏิบัติ ไม่สังเกตทำไปเฉยๆ เลือนๆ ลอยๆ ไม่ได้นะ เหลวไหล พระกรรมฐานเราเหลวไหลเพราะไม่มีหลักยึด นี้เอาหลักยึดให้ เอาไปลองดูซินะ ส่วนมากอาหารเป็นอันดับหนึ่งเกี่ยวกับเรื่องสติ อาหารมากเท่าไรสติยิ่งเลือนลอย อาหารน้อยลงๆ สติค่อยดีขึ้นๆ

นี่เคยฟัดเคยเหวี่ยงมาทุกแบบทุกฉบับ ด้วยการพินิจพิจารณา เรียกว่าลบบวก คุณหารอยู่ในตัว ๆ เสร็จเลย กว่าจะบินไปได้ ๆ ใช้ความพินิจพิจารณาไม่ใช่บ่อย ๆ นะ ไม่ใช่สักแต่ทำแล้วทำ ๆ เหลวไหลทั้งนั้นละ ไม่ว่าพระไม่ว่าใครก็ตามถ้าไม่มี หลักเกณฑ์ นี่สอนหลักเกณฑ์ให้ ให้ทดสอบพิจารณาตัวเอง อาหารเป็นสำคัญมากกับการตั้งสติ ถ้าตั้งสติมันเลื่อนลอย ๆ ให้ผ่อนอาหารลง แล้วให้ตั้งสติดู พอผ่อนอาหารไม่ต้องบอกละ สติจะค่อยดีขึ้น ๆ

เราเคยอด เช่นอย่างถึง ๗ วันนี่ลงมาจนถึงหนึ่ง นั่นละสติติดตลอดเลย ๗ วันไม่มีเพลอเลย พอฉันอาหารลงไปแล้วมันลดของมันลง แต่ที่นี้ไม่ได้กินมันก็จะตาย ก็ต้องมีฟัดมีเหวี่ยง มีอดบ้างอิมบ้างไปอย่างนั้นละ แต่ยังไม่ถอยเรื่องผ่อนอาหารอดอาหาร ต้องถือเรื่องอาหารกับสตินี้เป็นข้อต่อกัน ไม่ถืออย่างนั้นไม่ได้ละ

ผู้ปฏิบัติเลื่อนลอย ๆ หาผู้ที่จะทรงมรรคทรงผลไม่มี เพราะการปฏิบัติไม่เข้าร่องเข้ารอย ไม่มีหลักยึด ไม่มีครูมีอาจารย์สอนเป็นที่แน่ใจตายใจ พอที่จะทุ่มกำลังลงไปด้วยความแน่ใจแล้ว นั่น ผู้สอนอย่างนั้นก็ไม่มีนี่สอนอย่างแม่นยำพูดตรง ๆ ได้ผ่านมามากแล้ว การเทศนาว่าการตั้งแต่พื้น ๆ ฟาดจนถึงพระนิพพานนี่ไม่สงสัย อยู่ในหัวใจนี้หมดแล้ว เพราะฉะนั้นการสอนหมู่เพื่อนทั้งหลาย จึงไม่มีสงสัยอะไรทั้งนั้น บอกตรงไหนแน่แล้ว ๆ เคยผ่านมาแล้ว เหตุก็สมบูรณ์ ผลสมบูรณ์มาแล้วทั้งนั้น จึงได้สอนหมู่สอนเพื่อน อย่าได้พากันเลื่อนลอยนะ การปฏิบัติตัวเลื่อนลอยไม่ได้

อยู่ที่ไหนสติเป็นสำคัญ สติเป็นพื้นฐาน ไม่อย่างนั้นเหลวไหล ๆ นักภาวนาทั้งหลายทุกคนให้ยึดเอาหลักที่สอนนี้ให้แม่นยำ ๆ ใส่ลงไปตมเลย ๆ กิเลสพัง ถ้าไม่มีหลักมีเกณฑ์ก็เลสไม่พัง กิเลสเลยเป็นหลักเกณฑ์เสียเอง ธรรมะพัง เป็นยังงิละกิเลสเป็นหลักเกณฑ์ พวกนี้แม้แต่พวกแน่นหนามั่นคง นั่งล้อมรอบกันอยู่นี้มีแต่พวกแน่นหนามั่นคง แน่นหนามั่นคงอะไร คือกิเลสมันมันคง มันขับออกหมด ใครภาวนาที่ไหนล้มเหลว ๆ ไม่ได้เรื่องนะ เอาละทีนี้จะให้พร

หลังจั้งหัน

พูดถึงเรื่องอดอาหารเราเป็นอย่างนั้นจริง ๆ ท้องเสียเพราะอดอาหาร จนกระทั่งจะช่วยชาติมันจะพังมันจะตาย เป็นเรื่องจริงมาตั้งแต่โน้น เพราะฉะนั้นจึงสอนผู้ปฏิบัติให้ผ่อนสั้นผ่อนยาว ถ้ามันจะหนักมากให้ผ่อนลง อาหารถ้าผ่อนลงมากก็เพิ่มเข้า ๆ นักภาวนาต้องเป็นนักสังเกตไม่งั้นไม่ได้ละ

(มีพระเอาของมาถวาย) เออวางไว้นั้น แล้วมีพิธีอะไรอีก เราเปื้อพิธีพอแล้ว เออวางลงไปนั้น วางลงไปให้แล้วด้วยความจงใจ รับแล้วด้วยความบริสุทธิ์ใจ สมบูรณ์ด้วยกันทั้งสองฝ่าย มาที่นี่ นโม ตสฺส ปงฺสุกุลจิวราณี ภิกฺขุสงฺฆสฺส พังไม่ได้ละ มัน

จอมปลอมทุกวันนี้ บังสกุลพระพุทธรูปเจ้าท่านสอนให้พระไปเก็บเอาบังสกุล คือตกอยู่ตามซี้ฝุ่นซี้ฝอยที่เขาทอดทิ้งไว้แล้ว จนกระทั่งถึงป่าช้า ให้ไปบังสกุลผ้าที่เขาทิ้งไว้แล้ว เอามาเย็บปะติดปะต่อกัน แล้วขึ้น สงฆสสุส โอโณชยาม ใครจะถวายสังฆทานอยู่ในบังสกุลมีเหรอ พิจารณาซิ มันไม่มีเหตุมีผล มันแต่งขึ้นมา ผู้ซื้อก็ซื้อมา ปงสกุลจิรวาณี ภิกขุสงฆสสุส มันฟังไม่ได้นะ

นอกจากนั้นก็ว่า สีลนุตสสุส นี่ก็ว่าดีแล้ว ขึ้นเป็น สีลนุตโต มันเข้าได้ยังไง เรียนมหามาด้วยกันมันรู้ทันที สีลวา มันเป็นเอกพจน์ สีลนุตโต มันเป็นที่พจน์ละ พุดให้มันชัดๆ อย่างนั้นละ มันหลับตาแต่งมา ผู้นั้นก็ไปซื้อมาขายกัน แล้วก็มา สีลนุตสสุส แล้วก็ สีลนุตโต สีลนุตสสุส เป็นเอกพจน์ สีลนุตโต เป็นพหูพจน์ เข้ากันได้ยังไง พิจารณาซิ ถึงเวลาจะออกออกบ้างซิ ก็เรียนมาด้วยกันหลักคัมภีร์โบลานรู้อยู่ด้วยกัน นอกจากไม่พุดเฉยๆ พุดตรงไหนมันชัดต่อหลักความจริง เช่นหลักบาลีอย่างนี้ บาลีท่านมีหลักมีเกณฑ์ของท่าน

วิทยุนี้พิลึก เดียวนี้ค่อยเบาหน่อยเรา แต่ก็ไม่เบาจะอย่าว่าเบา วิทยุที่สวนแสงธรรม เครื่องนี้ฟังว่ามันกินน้ำมันหรือว่ามีอะไรมากเข้า ก็เลยทำให้ไม่แน่ใจ ตกลงก็ต้องซื้อ ไปกรุงเทพฯ คราวนี้ซื้อมารอกันไว้เครื่องนี้ หากว่ามันเสียแล้ววิทยุที่สวนแสงธรรม มันทั่วประเทศไปแล้วนี่นะ ขาดนี้ปั๊บมันต้องกระเทือนกันทั่วประเทศ แล้วทำไม เลยต้องไปเอามา ที่แรกดูว่า ๕ กิโลวัตต์ ฟาดถึง ๑๐ กิโลวัตต์ เป็นเงิน ๔ ล้าน ก่อนที่เราจะมา นี่ ก็ออกจากนี้ละออกไป ๔ ล้านปั้งๆ ไปเลย ที่แรกคุณเฉลียว คุณภาวนามา เอามาให้ตั้ง ๓ ล้าน ว่าราคา ๓ ล้าน เราเลยชู้ชายปั๊ม เอ้าพุดจริงๆ เราเป็นอย่างนั้นนี่นะ

นักภาวนานักใจบุญอยู่กับคุณเฉลียวอยู่กับคุณภาวนา ทำบุญอย่างเจียบๆ นะ ใครจะหาคนเช่นไร เปิดให้ทราบเสียบ้างมนุษย์เรา ผู้ใจดำน้ำขุ่นก็ให้ฟัง ผู้จิตใจอันกว้างขวางพร้อมทั้งทุนทรัพย์และทุนทรัพย์ไม่มี แต่น้ำใจกว้างขวางก็ให้ได้ทราบทั่วกัน อันนี้ทุนทรัพย์ก็พร้อมน้ำใจก็พร้อม น้ำใจก็กว้างขวาง คุณภาวนากับคุณเฉลียว อยู่วิทยา พอพุดถึงเรื่องอยากได้วิทยุนี้มารอกันไว้ หากว่าอันนี้ปั๊บเสียทางนี้จะได้เข้าทำงานทันที จะไม่ให้เสียเวลา ทางนั้นก็ออกมาปั๊บให้เลย.๓ ล้าน

แล้วที่นี้ชายปั๊มของเรานี้ก็ไปถูกใครกล่อมมาอีก เขาว่า ๕ กิโลวัตต์ ๓ ล้าน ถ้าเป็น ๑๐ กิโลวัตต์เพิ่มอีกล้านเดียวก็จะดีมาก ทางนี้ก็เลยฟาดไป ๑๐ กิโลวัตต์ ฟาดไปเสียล้านหนึ่ง ที่นี้ไม่มีดับไหนกินก็เลยมาเอาดับหลวงตาบัวไปเข้าใจไหม ก็บอกคุณเฉลียวคุณภาวนาตั้งแต่นั้นไว้แล้ว ๑๐ ล้านก็ได้วางนั้นนะ อย่าว่าแต่เพียง ๓ ล้านเลย นี่ตรงนี้เป็นคนเหลวไหลเอง เราได้จ้เอาชายปั๊มอย่ามาพุดกับเราอย่างนั้นนะ อะไรๆ ที่จะตกลงอะไรให้พิจารณาเรียบร้อยแล้วค่อยออกฝั่งๆ นะ เราทำอย่างนั้นเราบอกอย่างนี้

หากว่าเราจะรบกวนบรรดาพี่น้องทั้งหลายด้วยเงินจำนวนใดสมบัติจำนวนเท่าไร เราจะพิจารณาเรียบร้อยแล้วออกฝั่งเดียวถูกเลย อันนี้ว่า ๓ ล้านแล้วก็ ๔ ล้าน มันยังงัยกันนี้ อย่าทำอย่างนี้อีกนะกับเราบอกตรงๆ วันนั้นสอน เหลวไหล เราไม่มีหนี้สินอย่างนี้ จริงจิงทุกอย่าง บอกอะไรบอกมามากน้อยให้เต็มเม็ดเต็มหน่วยด้วยเหตุผล นี่เราก็ตูตดูชายปี่มวันนั้น

นี่พูดถึงเรื่องการจับจ่ายเป็นอย่างนี้ละ ไปกรุงเทพฯนี่คือเงินเหลือมาเท่าไรก็เหลือ ไปที่ไหนทำประโยชน์ที่นั่นๆ เราทำประโยชน์ทั่วโลก ไม่ได้เฉพาะเจาะจงแต่ที่ใดที่หนึ่ง หากมีความจำเป็นอยู่ที่ใดช่วยได้ทั้งนั้นๆ เลย นี่เป็นเรื่องที่เข้ามาสัมผัสที่จะต้องพูดอีก นี่ก็นั่งอยู่สวนแสงธรรมตอนเช้าวันนั้น สามภรรยา ผัวตาบอด เมียตาดี ไม่มีที่อาศัยก็ต้องวิ่งเข้ามาหาเราตอนเช้า มาขอความเมตตาว่าตาบอด อยากจะผ่าตัด หมอเขาคิดรายหนึ่ง ๓๕,๐๐๐ ไม่มีเงิน แล้วเวลาผ่าแล้วจะเห็นไหม บอกว่าเห็นทั้งสอง เอ้าให้เลย อย่างนั้นแล้ว ๓๕,๐๐๐ เวลาเราให้ให้ ๔๕,๐๐๐ เพื่อไว้ ๑๐,๐๐๐ สำหรับใช้จ่าย แน่ก็อย่างนั้น ไปที่ไหนเป็นอย่างนั้นเรา

เพราะฉะนั้นจึงพูดได้เลย หรือเขียนประกาศไว้หน้าวัดก็ได้ ไม่ได้โอ้อวด เป็นหลักความจริงของหัวใจเราที่ครอบด้วยเมตตาต่อโลก เราเป็นอย่างนั้นจริงๆ ได้อะไรมาเพื่อโลกทั้งนั้นไม่ได้เพื่อเรา จะดินจะตืดอยู่ทุกวันนี้ไปไหนก็ตามเราไม่มี มีแต่เพื่อโลกเพื่อสงสารทั้งนั้น ที่ได้มาเหล่านี้ก็เหมือนกันมากน้อย จะออกกระจายไปเพื่อประโยชน์แก่โลกนั้นละ เราทำสุดกำลังความสามารถของเราถึงเรื่องการเฉลี่ยเพื่อแผ่นดินะ มีเท่าไรเป็นหมดเลย ขอให้มาปิดปั๊บเดียวเมตตาณะ เมตตาภาวตาออกเลยๆ ที่ว่าความตระหนี่จะกำไม่มีละกับเรา กับเราความตระหนี่หงายหมาไปนานแล้ว

ตั้งแต่เรียนหนังสือมันก็เป็นนิสัยอย่างนี้มาตั้งแต่เดิม พูดตามความจริง นิสัยอย่างนี้ตั้งแต่เดิม ไปอยู่กับพระองค์ไหนลักษณะตระหนี่ถี่เหนียวเข้าไม่ได้นะเรา มันเป็นยังงัยมันคับหัวอก ยิ่งเป็นสมภารตระหนี่แล้วไม่เข้าเลย เปิดหนีเลย เพื่อนฝูงคนใดก็ตามตระหนี่ถี่เหนียวไม่เข้านะเรา ถ้ามีจิตใจอันกว้างขวางเข้ากันได้สนิทๆ เราเป็นอย่างนั้น คณะของเราไปอยู่ที่ไหนพระเถระเต็มเลย ไม่ว่าจะไปอยู่วัดใดส่วนมากจะไปเป็นหัวหน้าคณะผู้ใหญ่ท่านจัดเอง เราก็ดูใจกับเรื่องหัวหน้าคณะคะณะอะไร แต่หากเป็นยังงัยไม่รู้ละผู้ใหญ่ท่านหากจัดเอง ให้เป็นหัวหน้าคณะ

ท่านก็อาจจะเห็นความมีจิตใจกว้างขวางของเรา ของตกมาในคณะนี้เป็นอันเดียวกันหมด คือเหมือนครอบครัวเดียวกัน หัวหน้าคณะอื่นเป็นของท่านของเรา. เป็นแต่เพียงหัวหน้าเท่านั้น แต่เราหัวหน้าทั้งหมดเลย ได้อะไรมานี้รุ่มกันเลยพระเถระเหมือนพ่อแม่กับลูก พ่อพ่อแม่ได้อะไรมานี้ลูกก็รุ่ม รุ่มนี้ก็พระเถระกับครูกับอาจารย์มัน

ก็เหมือนพ่อแม่กับลูก มันก็รุ่มกันแบบพระแบบเณรเข้าใจไหม ไม่ได้รุ่มแบบฆราวาสนะ หากรุ่มแบบพระแบบเณร ได้อะไรมาเป็นอย่างนั้นละเราได้อะไรมา ตลอดจนได้มาเป็น ผู้ใหญ่ ได้ออกช่วยชาติมันก็แบบนี้เหมือนกัน เรียกว่ารุ่มกันทั่วประเทศ รุ่มเราทั้ง ประเทศ ได้มาเท่าไรคนนั้นขาดอันนั้นคนนี้ขาดอันนี้เรื่อยให้ไปเรื่อย นี่เรียกว่ารุ่มเข้าใจ ไหม รุ่มทั่วประเทศ ได้ไปนี่ก็จะไม่มีเหลือละ รุ่มเข้าใจไหม ให้พี่น้องทั้งหลายทราบ

เราทำประโยชน์เพื่อโลกจริงๆ เพราะฉะนั้นเราจึงพูดได้เต็มเม็ดเต็มหน่วย ใคร ผิดบอกว่าเป็นผิด ใครถูกบอกว่าเป็นถูก ธรรมตรงไปตรงมาไม่มีความสะท้านหวั่นไหวกับสิ่งใด เลย ธรรมเหนือทุกอย่างแล้ว คำว่ากล่าวมาแล้วไม่มีในธรรม ธรรมเหนือหมดแล้ว ๆ จึง พูดได้เต็มปากทุกอย่าง เราช่วยโลกเราก็ช่วยอย่างนี้ เอาละวันนี้จะมีเท่านั้นละ

นี้ได้เทศน์แล้ว กระจายทั่วประเทศไทยแล้ว เทศน์ถึงเรื่องน้ำใจ น้ำใจของเราที่มี ต่อโลก เรามีอย่างนี้มาตลอด ไม่มีอะไรติดเนื้อติดตัวนะในวัด ถ้าหากว่าธรรมดาเขา จะต้องยกยอหลวงตาบัวเป็นมหาเศรษฐีเงินในวัดนี้นะ เพราะมีคนเคารพนับถือมาก ไหลเข้ามาอย่างนี้ละไหลเข้ามา แต่เวลาออกนี่เขาไม่ทราบซิ เซ่คิโบหนึ่งๆ เป็นแสนๆ ล้านๆ เขาไม่รู้ ออกอย่างนั้นละ นี่ละที่เขาว่าเราเป็นเศรษฐี แต่ความจริงเราอยู่ใต้ก้น นรกคือความจนเข้าใจไหม เป็นอย่างนี้ทั้งนั้น ที่นี้จะให้พร

รับฟังรับชมพระธรรมเทศนาของหลวงตา ได้ที่

www.Luangta.com หรือ www.Luangta.or.th

และรับฟังจากสถานีวิทยุสวนแสงธรรม กรุงเทพฯ และสถานีวิทยุอุดร

FM 103.25 MHz